

отидохъ на гробъ-тъ, и намѣрихъ тъй,
както и жены-тѣ рекохъ; а него не видѣхъ.
 25 И той имъ рече: О безумни и късни на
сърдце да вѣрвате все що е речено отъ
 26 пророци-тѣ. ^аНе трѣбаше ли това да по-
страда Христосъ и да влѣзе въ славъ-тѣ
 27 си? И като ^иначенъ ^иотъ Моисея и ^иотъ
всички-тѣ пророци, тѣлкуваше имъ писа-
 28 ио-то за него въ всички-тѣ писанія. И
наближихъ до село-то дѣдо отхождахъ; и
 штой ся приструваше че отива по далечь.
 29 И ^ипонудихъ го и казувахъ: Остани съ
насъ, защото е привечеръ, и денъ-тъ прѣ-
 50 вали. И той влѣзе да остане съ тѣхъ. И
като сѣднахъ съ тѣхъ на тръпезѣ-тѣ, ^изѣ
хлѣбъ-тѣ, и благослови, и прѣломи и дава-
 51ше имъ. И тѣмъ ся отворихъ очи-тѣ, и по-
знахъ го; а той стана невидимъ на тѣхъ.
 52 И рекохъ помежду си: Не горѣше ли въ
насъ сърдце-то ни, когато въ пѫть-тъ ни
приказуваше, и тѣлкуваше ни писанія-та?
 53 И станахъ въ истый-тъ тойзи часъ, та ся
върижихъ въ Йерусалимъ, и намѣрихъ съ-
 браны единадесетъ-тѣ, и тѣзи които бѣхъ
 54 съ тѣхъ, Които и казувахъ: Че наистинѣ
въскръснахъ Господъ, ^и явилъ ся Симону.
 55 Тѣ пакъ приказувашъ това което стана въ
пѫть-тъ, и какъ го познахъ когато раз-
чупуваше хлѣбъ-тѣ.
 56 И ^икогато говорѣхъ това, самъ си Іисусъ
прѣдстанихъ по срѣдъ тѣхъ, и казува-
 57 имъ: Миръ вамъ. А тѣ ся стреснахъ и у-
плашихъ ся, понеже мняхъ ^{юче} духъ ви-
 58 ждатъ. И рече имъ: Защо сте смутени? и
защо влѣзватъ въ сърдца-та ви таквызи
 59 мысли? Виждте ми рѫцѣ-тѣ и нозѣ-тѣ, че
съмъ истый азъ; ^ипопишайте мя и виждте;

- ^а Ст. 46. Дѣя. 47; 5. 1Пет. 4; 44.
- ^и Ст. 45.
- ^и Быт. 5; 15. 22; 18. 26; 4. 49; 40. Числ. 21; 9. Втор. 18; 15.
- ^и Псал. 16; 9, 10. 22; 132; 41. Иса. 7; 14; 9; 6. 40; 40, 41. 50; 6. 55; Иер. 25; 5. 55; 15, 15. Иез. 44; 25. 57; 25. Дан. 9; 24. Мих. 7; 20. Мал. 5; 4. 4; 2. Виж. Іоан. 4; 45 и др.
- ^и Виж. Быт. 52; 26. 42; 7. Мар. 6; 48.
- ^и Быт. 49; 5. Дѣя. 16; 15.
- ^и Мат. 14; 19.
- ^и 4 Кор. 15; 5.
- ^и Мар. 16. 14. Іоан. 20; 19. 4 Кор. 15; 5.
- ^и Мар. 6; 49.
- ^и Іоан. 20; 20, 27.